

KAKO IZ KRIZE ?

Kriza je produkt našega nerazumevanja naše družbene ureditve. Če se nekdo posveča samo samemu sebi in ne dela za družbeno dobro, bo trpel posledice notranjih interesov, saj kadar osebni interesi prevladajo nad interesi družbe, to ni pot v razvoj celotne družbe, ampak našega razvoja na našem mikro nivoju, ki kasneje vodi v propad. Naš odnos do drugih ljudi, živali, okolja, narave same je pot, ki nas odmika od blaginje bivanja na zemlji, saj uničujemo vse kar nam pride pod roke in se ne zavedamo svojega poslanstva, in sicer sožitja z naravo, ki nam omogoča preživetje.

Ker se obnašamo izkoriščevalsko do virov življenja, se le ti zapirajo in odmikajo od smotrne uporabe, zato je pravi čas da zaživimo v svobodi svojih občutkov in pustimo naravi da se obnovi, zaduha in predstavlja pot v dolgoročni razvoj človeštva. Ko se ne zavedamo, da si pot dolgega življenja tlakujemo po Božji podobi kadar ljubimo, se predamo notranji ljubezni in jo razdajamo za Božji blagor. Takrat se začne prava pot človeštva v enakomernem razvoju in razdelitve vseh dobrin, ki jih kdorkoli potrebuje. Če skrbimo le zase, odžiramo kruh revnim in ubogim, ki ne morejo poskrbeti zase, dokler v nas ni dobrote in usmiljenja do tistih, ki si družbeno pomoč zaslužijo.

Če pomagamo drugim, pomagamo sebi in se postavljamo na prvo mesto ozaveščenih državljanov, ki se trudijo za razvoj celotne družbe, ne le za osebne interese, kajti radost je v razdajanju. Ne da sami živimo v pomanjkanju, ampak da delimo, ko imamo dovolj in sprejemamo, ko nam nečesa primanjkuje. Osebnostni razvoj dopušča moč, da se postavimo v

vrsto tistih, ki delijo in vzamemo le, ko je nujno potrebno. Tako se bližamo pravičnosti, ki bo nekoč v prihodnosti nujna, saj nas trenutna situacija pomanjkanja sili v globlje razmišljanje in nam pomaga razumeti samega sebe, svoj pohlep in svoje nerazumevanje danosti življenja samega. Z deljenjem niso mišljene samo materialne dobrine.

Krizo si ustvarjamo sami s svojim potratnim življenjem, tako energije, naravnih virov, tako svoje sebičnosti in nerazumevanja samega sebe na poti pohlepa, ki nas oddaljuje od ljubezni in razumevanja družbe kot nekaj dobrega, kar nas pelje v blaginjo življenja samega in medsebojnih odnosov. Prepustimo se Božji volji v nas samih, da nam pokaže prave vrednote življenja samega, da ljubezen nadomesti naš pohlep in nerazumevanje samega sebe in nas popelje k življenju, ki smo ga vredni. Ko vsak naredi majhen korak v tej smeri, je to velik korak za človeštvo, saj je v naši naravi pot sledenja pravim ciljem življenja in ljubezni.

Sandi